

1. ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΠΙΣΩ ΤΗΝ ΑΛΙΚΗ ΣΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 02/12/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 02/12/2023

Σελίδα: 47

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΜΑΡΑ

Αφήνοντας πίσω την «Αλίκη στο Ναυτικό»

Ο γράφων σημείωσε τα παρακάτω σε δημοσίευση του τον Φεβρουάριο του 2023 για την εθνική άμυνα: «Για παράδειγμα, μετά τη μακρά κρίση με την Τουρκία το 2020, η Ελλάδα προχώρησε στην πρόσληψη περισσότερων συνοριοφυλάκων, αντί να χρησιμοποιεί για τον ρόλο αυτό στρατεύσιμους. Αντίθετα, το Ισραήλ πρόσφατα διέθεσε γυναίκες στρατεύσιμες σε μονάδες τεθωρακισμένων που υπηρετούν στο σώμα συνοριακής άμυνας που βρίσκεται στα σύνορα του Ισραήλ με την Ιορδανία και την Αίγυπτο. Η σύγκριση ανάμεσα στις δύο περιπτώσεις είναι πραγματικά χαρακτηριστική: από τη μία πλευρά μια χώρα που επεκτείνει συγκριτικά υψηλό δημοσιονομικό κόστος δικαιώματα για να καλύψει τις ανάγκες εθνικής ασφάλειας (μόνιμη απασχόληση χαμηλής ειδικευσης στον δημόσιο τομέα σε παραμεθόριες περιοχές) και, από την άλλη, μια χώρα που επεκτείνει συγκριτικά χαμηλό δημοσιονομικό κόστος υποχρεώσεις των πολιτών της για την ίδια αποστολή (γυναίκες στρατεύσιμες που υπηρετούν σε μάχιμους ρόλους στα σύνορα)».

Αντιλαμβάνεται κανείς την αίσθηση δικαίωσης του γράφοντος όταν είδε σε σχετικό ρεπορτάζ ισραηλινού καναλιού τις εικοσάχρονες κληρωτές, της συνοριακής μονάδας που προσέλειξε την προσοχή του σχεδόν πριν από ένα έτος, να απαρτίζουν τα πληρώματα των τεθωρακισμένων Merkava, των αντίστοιχων δικών μας Leopard, που αντεπιτέθηκαν και εξολόθρευσαν πολυάριθμη ομάδα της Χαμάς που είχε επιτεθεί σε ισραηλινό οικισμό (αξίζει τον κόπο να ιδωθεί στο youtube πληκτρολογώντας το all womam israeli tank crew make military warfare history).

Προβληματίζει βέβαια το γεγονός ότι ως χώρα όχι μόνο δεν τολμούμε να επεκτείνουμε τη θητεία στα κορίτσια μας, παρότι είναι κοινό μυστικό ότι οι μονάδες του Στρατού Ξηράς, στην Ελλάδα της ακόμη εννεάμηνης θητείας και της υπογεννητικότητας, είναι επικίνδυνα υποστελεχωμένες – αλλά δεν τολμούμε να πούμε στα ενήλικα αγόρια μας ότι η εδαφική ακεραιότητα της χώρας τελικά εξαρτάται από την εκπαίδευση και θέλησή τους για μάχη, αντίθετως ψελλίζουμε διάφορα περί χρησιμότητας της θητείας στην πολιτική ζωή, ως αν το να είσαι κληρωτός είναι ένα υποχρεωτικό ΙΕΚ.

Μιλούμε και αργά ή γρήγορα θα νομοθετήσουμε – και πολύ καλά θα κάνουμε – βάσει της ισονομίας για το δικαίωμα των ομόφυλων ζευγαριών στον γάμο και στην ιδιότητα του κοινού γονέα. Αλλά όταν σκεφτόμαστε την ισονομία των υποχρεώσεων, όπου αποδεδειγμένα γυναίκες μπορούν να επιτελέσουν το 80% και άνω των καθηκόντων των κληρωτών, από το να διεξάγουν μάχη με ένα σύγχρονο άρμα αξίας πέντε και εκατομμυρίων δολαρίων μέχρι να χρησιμοποιήσουν εργαλεία τεχνικής νοημοσύνης στο πεδίο της μάχης (οι ελληνίδες απόφοιτες των ΑΕΙ σε αντικείμενα ICT-τεχνολογίες πληροφορικής και τηλεπικοινωνιών ανέρχονται στο 34,3% του συνόλου και έτσι ξεπερνούν κατά πολύ τον ευρωπαϊκό μέσο όρο που είναι 20,8%) επιλέγουμε να είμαστε ακόμη στην εποχή της «Αλίκης στο Ναυτικό».

Με άλλα λόγια στην εθνική άμυνα φορτώνουμε το κόστος της πρόοδου, τη μειούμενη τεκνοποιία, και αρνούμαστε να μεταφέρουμε τις ωφέλειές της: τη συλλογική αυτογνωσία της ισότητας ανδρών και γυναικών και της ικανότητας των γυναικών να επιτελέσουν ένα αδιάλειπτα διευρυμένο φάσμα λειτουργιών λόγω της ισότητας ευκαιριών στην εκπαίδευση όσο και της εξέλιξης της τεχνολογίας που μειώνει τη σημασία της σωματικής ρώμης. Αυτός ο συνδυασμός – αποτέλεσμα του περιβόητου πολιτικού κόστους – δεν είναι βιώσιμος για την εθνική μας άμυνα.

Ο Αντώνης Καμάρας είναι ερευνητικός συνεργάτης του ΕΛΙΑΜΕΤΙ